

בבית הדין הצבאי לערעורים

בפני :

אלופה אורלי מרקמן - הנשיאה
 תא"ל נועה זומר - משנה לנשיאה
 אל"ם מאיה גולדשמידט - שופטת

בעניין :

סמל ס' – המערער (ע"י ב"כ, עו"ד טארק גריפאת)

נגד

התובע הצבאי הראשי – המשיב (ע"י ב"כ, סרן גל קנריק)

ובעניין :

התובע הצבאי הראשי – המערער (ע"י ב"כ, סרן גל קנריק)

נגד

סמל ס' – המשיב (ע"י ב"כ, עו"ד טארק גריפאת)

ערעור על פסק דין של בית הדין הצבאי המחוזי במחוז שיפוטי דרום שניתנה בתיק דרום (מחוזי) 285/23 (אל"ם מאיר ויגיסר – נשיא; סא"ל סיגל טורג'מן - שופטת; רס"ן עדי גולדה - שופטת) ביום 17.12.2023. ערעור ההגנה (חומרת העונש) נדחה. ערעור התביעה (קולת העונש) התקבל.

פסק - דין

1. ביום 7 באוקטובר 2023, בשעות הבוקר המוקדמות, חדרו מחבלי החמאס ומפגעים נוספים לשטחה של מדינת ישראל. המחבלים טבחו בגברים, בנשים, בטף. הם רצחו וחטפו אזרחים וחיילים, וביצעו בהם פשעי זוועה אכזריים. באותו יום, החלה מלחמת "חרבות ברזל".

2. ביום 11 באוקטובר 2023, ארבעה ימים לאחר תחילת המלחמה ובעיצומה, המערער, סמל סיף סעאידה, לוחם ומפקד כיתה, נכנס למכולה במחנה של מוצב פלוגתי בחטיבה הדרומית, כשהוא מודע לכך שהיא מכילה ציוד צבאי ואישי של **לוחמים המצויים בלחימה**. הוא מצא במכולה מחשב נייד שהיה שייך לסרן עומר וולף ז"ל, סגן מפקד פלוגה בגדוד 51 בחטיבת גולני, אשר נפל בקרב ביום שבעה באוקטובר. המערער נטל לרשותו את המחשב האישי של סרן וולף ז"ל ונשא אותו לביתו, שם החזיקו עד לתפיסת המחשב, במהלך חיפוש שערכה משטרת ישראל בביתו, ב-28 באוקטובר 2023.

השתלשלות העניינים בחקירה ובמשפט

3. החקירה בעניינו של המערער נפתחה לאחר איכון של המחשב הנייד בביתו. כאמור, ביום 28 באוקטובר 2023 נתפס המחשב במהלך חיפוש שערכה במקום משטרת ישראל. הצדדים ציינו במשותף, כי צו החיפוש לביתו של המערער הוצא בדיעבד. באותו יום, המערער נעצר.

4. עוד הוסכם על הצדדים, כי המערער למד על כי המחשב הנייד שגנב מן המכולה ביחידה שייך לסרן עומר וולף ז"ל רק לאחר שנעצר וכי הוא הביע חרטה על מעשיו.

5. בהמשך, הוגש כנגד המערער כתב אישום וביום 6 בדצמבר 2023, במסגרת ההסכמות בין הצדדים, הוגש בעניינו כתב אישום מתוקן. המערער הורשע, אפוא, לפי הודאתו, בעבירות של **גניבה, לפי סעיפים 383(א)(1) ו-384 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 והתנהגות שאינה הולמת, לפי סעיף 130 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955**.

6. בשלב הראיות לעונש עלה כי המערער, בן העדה הבדואית, התנדב לשירות צבאי. הוא התגייס ביום 31 במרץ 2022 ושירת כלוחם וכמפקד כיתה בפלס"ר 585. עברו נקי והוא אף השתתף בקורס קצינים (אך לא השלימו). עוד עלה כי המערער נטל חלק בלחימה ב"חרבות ברזל", ומפקדיו ציינו בהערכה את תפקודו ותרומתו ליחידה. בית הדין קמא פירט בסוגיה זו כדלקמן:

"**ההגנה** הגישה אסופת חוות דעת מפקדים ותעודות הערכה, המעידים על תפקודו של [המערער] במלחמה ועל אופיו. כך למשל, כתב סא"ל עיאדה, מפקד הגדס"ר, כי [המערער] שימש כמפקד וסמל בפלוגת ההכשרות וציין כי [המערער] ממלא את תפקידו בגדוד בצורה הטובה ביותר. כחייל וכמפקד, משמש דמות בפלוגה, אכפתי לסובבים אותו, פועל באחריות ובמקצועיות". המג"ד

הוסיף, כי [המערער] השתתף בלחימה, היה נכון לכל משימה, עמד בראש פקודיו ופעל באומץ אל מול המתרחש. לדבריו, [המערער] פעל מתוך רצון אמיתי לתרום למדינה והוא בטוח שימשיך לפעול כך" (הדגשה במקור).

7. אביו של המערער, מר ע' ס' ואחיו, סגן א' ס', הנלחם בימים אלה כמפקד מחלקה בגדס"ר, העידו אף הם על אופיו הטוב של המערער ופירוטו על תרומתה של המשפחה כולה לחברה ולצה"ל. האב ציין כי אביו שלו שכל את אחיו בלחימה בתעלת סואץ, בשנות ה-70. השניים הבהירו כי הם מכירים בכישלוננו של המערער ואף ביקשו לפצות את משפחתו של סרן וולף ז"ל. המערער עצמו, לאחר סיכומי הצדדים, הבהיר כי הוא נושא באחריות למעשיו, הביע צער וביקש לשוב לשרת.

גזר דינו של בית הדין קמא

8. בעומדו על הערכים המוגנים שנפגעו בעקבות העבירות שביצע המערער ועל נסיבות ביצוע העבירות, פירט בית הדין קמא הנכבד את הדברים הבאים:

"בפסיקה עקבית וארוכת שנים, הובהר כי להבדיל מן המסגרת האזרחית, שבה בדרך כלל, עיקר הנזק הכרוך בעבירת הגניבה הינו נזק חומרי הנעוץ באובדן הרכוש, במסגרת הצבאית קיים גם נזק ערכי - מוסרי, שמשקלו עולה לא אחת על ערך הרכוש הגנוב... מעשיו של הנאשם פגעו פגיעה ממשית בערכי צה"ל, שעיקרם **הרעות, הדוגמה האישית והמשמעת**, וזאת ביתר שאת נוכח תפקידו **כמפקד כיתה**...

סברנו כי בדומה למכשיר טלפון סלולארי, **ערכו הרגשי של המחשב הנייד שנגנב עולה בדרך כלל על ערכו הכלכלי**...

משקל של ממש נתנו **לנסיבות האירוע הייחודיות** שבפנינו... ניצול מצב חוסר הוודאות והאנדרלמוסיה שנגרם כתוצאה מהמלחמה הוא מעשה שפל ונפשע. הלוחמים שיצאו לקרב, חירפו נפשם והעמידו את טובת הכלל על פני טובתם האישית. באותה מכולה הפקיד סרן וולף ז"ל את אחד החפצים היקרים לו, שכולל, בדרך כלל, מסמכים, מידע וזיכרונות. חובת השמירה על רכושם של החיילים בנסיבות המתוארות מוגברת.

... משקל של ממש יש לתת לעובדה, שהמכשיר שנגנב, היה שייך ללוחם, סרן וולף ז"ל, שנהרג במהלך הקרבות שהתחוללו בתאריך 7 באוקטובר 2023, עם כל **עוגמת הנפש הנוספת** שנגרמה למשפחתו של הלוחם, גם לאחר שנודע לה על מותו בקרב. לזכותו של ה[המערער] נציין, כי לא התעלמנו מכך, שבסופו של יום, **הוחזר המחשב למשפחתו מבלי שנפתח**. הנחנו לזכותו, שהחלטה להוציא את המחשב הנייד לא הייתה מתוכננת, אם כי כאן יש לציין ש[המערער] החזיק במחשב תקופה של יותר משבועיים עד למעצרו" (הדגשות במקור).

9. אשר למדיניות הענישה הנהוגה, בית הדין סקר פסקי דין שנתנו לאורך השנים בבית דין זה, במקרים של גניבת מכשיר טלפון נייד של חייל אחר, והתרשם כי מתחם העונש ההולם

באותם מקרים נע בין חודש לשלושה חודשי מאסר בפועל, שאפשר שירוצו במלואם או בחלקם בעבודה צבאית. בית הדין הפנה אל ע/44/19 טור' **בנארוש נ' התובע הצבאי הראשי** (2020); ע/10/21 רב"ט **מילנר נ' התובע הצבאי הראשי** (2021); ואל ע/70,71/17 **התובע הצבאי הראשי נ' טור' שמילוביץ'** (2017). בית הדין ציין גם את ע/377/84 רב"ט **סעדון נ' התובע הצבאי הראשי** (1984), שם הורשע חייל ששמש כנהג אמבולנס, בכך שגנב מצלמה מחייל שנפצע בצניחה, כאשר הובילו לבית החולים, וערעורו על חומרת העונש, חודשיים מאסר בפועל והורדה לדרגת טוראי - נדחה. עם זאת, הוטעם כי "רמת הענישה הנהוגה ככלל איננה מתאימה לענייננו, נוכח הנסיבות המחמירות שפורטו. לטעמנו, בנסיבות אלה, יש מקום להחמרה ניכרת ביחס לרגיל, ולקבוע מתחם עונש הולם שנע בין שלושה לחמישה חודשי מאסר לריצוי בפועל" (הדגשות במקור).

10. בתוך מתחם העונש ההולם, התחשב בית הדין קמא בנסיבותיו של המערער ובתרומתו בשירות הצבאי, בעובדה כי נטל אחריות על מעשיו והודה בהזדמנות הראשונה במיחוס לו, ואף בפגם שנפל, על פי הסכמת הצדדים, בכך שצו החיפוש לביתו, שבמהלכו נתפס המחשב שנגנב, הוצא בדיעבד. בהתאם, נקבע, כי "לאור כל האמור, מצאנו למקם את עונשו של [המערער] ברף התחתון של מתחם העונש ההולם".

11. בסופו של יום, השית בית הדין קמא על המערער 90 ימי מאסר בפועל מיום מעצרו, מאסר מותנה והורדה לדרגת טוראי. בית הדין פסק עוד כי על המערער לפצות את משפחתו של סרן וולף ז"ל בסך 2,000 ש"ח, וסכום זה אכן הועבר אל המשפחה בסמוך לאחר גזר הדין.

ערעור ההגנה

12. תחילה, הלין הסנגור המלומד, עו"ד טארק גריפאת, על חומרתו של מתחם העונש ההולם שנקבע. נטען על ידיו, כי אין תקדים המבסס את מתחם העונש ההולם כפי שנפסק בעניינו של המערער וכי הפסיקה במקרים של גניבת טלפון נייד מחייל, מאפשרת, גם במקרים חמורים בנסיבותיהם, להעמידו בין חודש לשלושה חודשי מאסר בפועל, שאפשר שירוצו בדרך של עבודה צבאית, באופן מלא או חלקי, כך שהעונש שיושת יגרור אחריו רישום פלילי מופחת בלבד. ההגנה הפנתה בעניין זה, בין היתר, אל ע/83,94/13 **רס"ם איסאקוב נ' התובע הצבאי הראשי** (2013). כמו כן, הסנגור שב והדגיש, בכל הנוגע לנסיבות ביצוע העבירות, כי בעת שנטל אותו מן המכולה, לא ידע המערער כי המחשב שגנב שייך לסרן וולף ז"ל וכן, כי המחשב הושב בתום החקירה למשפחה, מבלי שהמערער עשה בו שימוש.

13. בתוך מתחם העונש ההולם, הדגיש הסנגור את גילו הצעיר של המערער ואת עברו הנקי, את התנדבותו לשירות הצבאי ואת חלקו בלחימה, את רקעו המשפחתי הנורמטיבי והיותו בן למשפחה שכולה, שתורמת רבות לחברה במדינת ישראל ולצה"ל, את הפגם שנפל בחיפוש

שנערך בביתו וכן את העובדה כי המערער נטל אחריות למעשיו, הודה בהם בהזדמנות הראשונה, פיצה את משפחתו של סרן וולף ז"ל והביע רצון לשוב לשרת בצה"ל.

14. לאור האמור, ביקשה ההגנה להקל בעונש המאסר בפועל שהושת על המערער, וכן, לצמצם את היקף הפגיעה בדרגתו.

ערעור התביעה

15. התביעה עתרה להחמיר את מתחם העונש ההולם בעניינו של המערער ולהעמידו בין חמישה לתשעה חודשי מאסר בפועל. נטען עוד, כי דינם של השיקולים המקלים, כגון תרומתו וחלקו של המערער בלחימה, להביא למיקום עונש המאסר בפועל בשליש התחתון של מתחם זה, גם אם לא בסיפו התחתון.

16. התביעה הטעימה כי המערער פגע במעשיו בערכים חברתיים מרכזיים כגון הזכות לקניין והזכות לפרטיות, ואולם עיקר החומרה נעוצה בפגיעה הבולטת בערכים הייחודיים למסגרת הצבאית – אמון הציבור בצה"ל ואמון החיילים איש ברעהו. הודגש עוד, כי בנסיבות המקרה, משמעשה הגניבה בוצע בעיצומה של מערכה קשה ומתוך מכולה במחנה צבאי, שבה נשמר רכוש אישי של לוחמים, הרי שלפגיעה בערכים אלו נלווית גם פגיעה במוכנות ובכוננות הצבא. נטען, כי על צה"ל להבטיח את השמירה על הרכוש והציוד האישי של החיילים, "שהוקפצו" ללחימה באופן מיידי ומבלי אפשרות להיערך לכך, ונקראו להסתער על האויב, תוך שהם מסכנים את חייהם. לוחמים אלה, אינם צריכים לחשוש לרכושם האישי ועליהם להתמקד בלחימה. לנוכח האמור, סברה התביעה כי על מתחם העונש ההולם לשקף היבטי הלימה והרתעה, ולגלם "מסר חד ונוקב כי אין מקום לסובלנות כלפי מי שנוטל את רכושם האישי של משרתי צה"ל, המחרפים את נפשם בקרב".

17. עוד נטען, כי יש ליתן משקל רב לנזק הפוטנציאלי הכרוך במעשיו של המערער. על אף שלא ידע, כאמור, בעת הגניבה כי המחשב שייך לקצין שנפל בקרב, הרי שהמערער יידע שהציוד שייך, בהכרח, למי שמצוי באותם רגעים בלחימה, וממילא נדרש היה לקחת בחשבון כי זו תוצאה פוטנציאלית אפשרית של מעשיו. הוטעם עוד, כי יש לשקול גם את הנזק כפי שהתממש בפועל - משהמחשב האישי שגנב המערער שייך לחלל צה"ל "ויש להניח כי המידע האגור בו מהווה זיכרון חשוב עבור המשפחה להתנחם בו". התביעה ציינה, כי הנזק הפוטנציאלי הנוסף, בדמות פגיעה בפרטיותו של המנוח, נמנע אך משום שהמחשב הנייד היה מוגן בסיסמה, והוחזר למשפחתו של סרן וולף ז"ל, מבלי שנפתח.

18. בתוך מתחם העונש ההולם, נטען, כי אכן יש ליתן משקל לנטילת האחריות על המעשים ולתרומתו כאמור של המערער בלחימה. מנגד, בואר, כי סוגיית הפגם בחיפוש זכתה

להתחשבות בעת תיקון כתב האישום במסגרת ההסכמות בין הצדדים והודגש, כי המערער נתפס בכף ולא השיב את המחשב שגנב מיוזמתו.

19. לצד האמור, עתרה התביעה לדחות את ערעור ההגנה על הורדתו של המערער לדרגת טוראי, בראי הכישלון הפיקודי המובהק הכרוך במעשיו.

דיון והכרעה

על מתחם העונש ההולם

20. הערך החברתי המוגן באיסור על גניבה הוא קניינו של הזולת. לערך זה, כאשר מושא הגניבה הוא מחשב אישי, מצטברת גם הפגיעה הניכרת בזכות החשובה לפרטיות. כך, בואר בפסיקת בית המשפט העליון, כי:

"מאפיין נוסף של חומר מחשב ... מדובר בחומר רב שדרכו ניתן ללמוד גם על 'סיפור חייו' של המשתמש. למעשה לא מדובר רק בסיפור חיים המשורטט בקווים כלליים, אלא בפרטי הפרטים של חיי היומיום של האדם - מקומו בבוקר ועד לכתו לישון דרך המקומות בהם שהה, האנשים עימם שוחח ותכני השיחה ('סוד השיח'), רעיונות, הגיגים, תחביבים, חברים, ידידים, מידע אינטימי ומידע עסקי, תחומי עניין וסקרנות (האתרים אליהם גולש המשתמש) ועוד" (בש"פ 6071/17 מדינת ישראל נ' פישר, פסקה 10 (27.8.2017); ראו והשוו ביחס לגניבת "מכשירי טלפון חכמים", שהיקף ותוכן המידע האצור בהם דומה, ע"פ 8627/14 דביר נ' מדינת ישראל (14.7.2015); וכן ע/70,71/17 התובע הצבאי הראשי נ' טוראי שמילוביץ (2017)).

21. כאשר גניבת המחשב האישי (או "הטלפון החכם") מתבצעת בתוככי היחידה הצבאית, בין חיילים, נלווית לפגיעה בערכים החברתיים הנ"ל פגיעה קשה בערכים החברתיים הייחודיים למסגרת הצבאית. וכבר נפסק ביחס לגניבה בין חיילים, כי: "בתי הדין הצבאיים הטעימו, ובצדק, כי לעבירות הנוספות שביצע המבקש נודעת חומרה יתרה. חומרה זו נובעת, בין היתר, מהישנות העבירות ומהפגיעה בערכי הרעות והאמון שהם נר לרגליו של צה"ל" (ההדגשה הוספה, רע"פ 6505/20 חסקל נ' התובע הצבאי הראשי, פסקה 8 (30.9.2020); וראו גם: עניין מילנר לעיל). על חשיבותם של ערכי הרעות והאמון בין החיילים בכלל ובין הלוחמים בפרט, ועל היותם הבסיס למוכנות הצבא והמסד לכשירותה של היחידה הצבאית, כבר פסק בית דין זה את הדברים הבאים:

"אחוות הלוחמים – ובענייננו אחוות הלוחמות והלוחמים – היא הבסיס לקיומה של יחידה צבאית ... האמון הבלתי מסויג, בין הלוחמים, ובינם לבין מפקדיהם, הוא תנאי מקדמי לתפקודה של פלוגה לוחמת. היא היא: הרעות." (הדגשות הוספו, ע/55/06 התובע הצבאי הראשי נ' רב"ט גבאי (2006)).

משנה תוקף יש להגנה על ערכים אלו בעת מלחמה (להחמרה במדיניות הענישה בעבירות שונות, בעת מלחמה, ראו רע"פ 7908/23 אלנגאר נ' מדינת ישראל (27.11.2023); ע/62/03;

התובע הצבאי הראשי נ' סמל אילין, פסקה ה' 1 (2003)). לא יכולה להיות מחלוקה כי הדבק המחבר, עוצמתה של היחידה הצבאית וחוסנה מקורם ברעות שבין הלוחמים, חברים לנשק, באמון שחייב לשרור ביניהם ובינם לבין מפקדיהם.

22. חייל הגונב מחשב אישי של חייל אחר - לוחם הנדרש לצאת אלי קרב - פוגע בערך הקניין ובזכותו של הלוחם לפרטיות, ומפר ברגל גסה את ערכי הרעות והאמון שהם מערכי היסוד של המסגרת הצבאית.

23. זאת ועוד, לוחם בשירות חובה או מילואים, הנקרא לצאת בדחיפות למלחמה ולהסתער על האויב תוך שהוא מסכן את חייו, נדרש להניח את השגרה מאחור ולהתמקד בלחימה בלבד. לפיכך, כדי לקדם את מוכנות הצבא וכשירותו, יש לוודא כי רכושו האישי של הלוחם נותר כפיקדון מאובטח במחנה צבאי או בשטחי כינוס, ולאפשר לו להקדיש את עתותיו ומאמציו ללחימה ולהגשמת יעדיה.

24. בהתאם, משיקולים של הלימה, יש להחמיר בענישה של חייל, לא כל שכן מפקד, אשר בעיצומה של מלחמה, מנצל את "תנאי השטח" ונוטל מחשב אישי, על כל המידע הרגיש האצור בו (הגם שבמקרה דכאן המחשב היה כאמור מוגן בסיסמה ולא נפתח), שהושאר מאחור, במחנה הצבאי, על ידי לוחם.

25. ביום 7 באוקטובר 2023 הוקפצו כוחות רבים "מעכשיו לעכשיו", מבלי להיערך ומבלי להתארגן, ורכוש אישי יקר ערך נותר מאחור, ללא השגחה. המערער, מפקד ביחידה לוחמת, ניצל את המצב החריג ונטל לרשותו מחשב אישי של אחר. המערער ידע שהוא גונב מחשב אישי מתוך מכולה צבאית, שבה רכוש של לוחמים המצויים בלחימה ומסכנים את חייהם לטובת הכלל. הפגיעה הקשה בערכי הקניין והרעות - התממשה. המחשב שגנב היה של קצין, **סרן עומר וולף ז"ל, גיבור ישראל אשר חרף נפשו ולמרבה האסון נפל בקרב**. הנזק שנגרם התאפיין אפוא, לדאבון הלב, אף בחומרה יתרה, ובהשלכות שהסבה הגניבה הן במישור הכללי והן במישור הפרטני - של משפחתו של סרן וולף ז"ל, אשר נוסף על יגונה הכבד מנשוא, חוותה עוגמת נפש עם היעלמו של המחשב האישי של בנה, יקירה. המחשב אותר רק לאחר פתיחתה של חקירה ולאחר פעולת איכון, שבועיים ומחצה לאחר שנגנב.

26. בחינת הפגיעה הנרחבת בערכים המוגנים המרכזיים והחשובים, כמפורט לעיל, בראי נסיבות ביצוע העבירה החמורות וההשוואה אל מדיניות הענישה הנהוגה במקרים קלים יותר, הנעדרים את נסיבות החירום והלחימה (ראו והשוו עניין **מילנר** לעיל והפסיקה המנויה בפסקה 23 שם), אכן מחייבת להחמיר במתחם העונש ההולם ולהעמידו, כעתירת התביעה - **בין חמישה לתשעה חודשי מאסר בפועל**.

בתוך מתחם העונש ההולם

27. בתוך מתחם העונש ההולם, יש ליתן משקל נכבד לשיקול הרתעת הרבים (סעיף 140 לחוק העונשין) לנוכח ההשלכות מרחיקות הלכת שיש לעבירות שביצע המערער, בנסיבותיהן, על הערכים הייחודיים למסגרת הצבאית, על לכידותה ועל חוסנה ומוכנותה. בדומה, משהמערער נתפס בכף, בחלוף כשבועיים ומחצה, מבלי שהשיב את המחשב מיוזמתו, יש ליתן משקל לחומרה גם להרתעה אישית (סעיף 140 לחוק העונשין).

28. בד בבד, כפי שציין בית הדין קמא הנכבד, יש להתחשב בעברו הנקי של המערער, בגילו הצעיר, בהיותו בן למשפחה ערכית, תורמת ותומכת, שהיא בעצמה משפחה שכולה, ואשר הכירה מייד בפסול שבמעשים; וכן, ליתן משקל לקולה לחלקו של המערער ולתרומתו במסגרת הצבאית. יש לזקוף לזכותו את התנדבותו לשרת בצבא כלוחם ואת שותפותו למאמץ הלחימה עד שנעצר. עוד יש להתחשב בנטילת האחריות למעשים ובהבעת החרטה כבר בשלב החקירה.

29. בסופו של דיון, באיזון בין מכלול שיקולי הענישה ובראי התמונה הכוללת, משאין זו דרכה של ערכאת הערעור למצות את הדין בקבלה את ערעור התביעה על קולת העונש (ע"פ 5476/16 מדינת ישראל נ' אלהזייל, פסקה 13 (6.4.2017)); ע/37,33/23 סמ"ר פלג נ' התובע הצבאי הראשי, פסקה 42 (2023)) - מצאנו להעמיד את עונשו של המערער על ספו התחתון של מתחם העונש ההולם, חמישה חודשי מאסר בפועל.

על הפגיעה בדרגה

30. כישלוננו הפיקודי של המערער, ששירת כמפקד של כיתת לוחמים (מ"כ), בדרגת סמל - מובהק. אין צורך להכביר מילים על הפגיעה באמון החיילים, המפקדים והציבור, הכרוכה במעשיו, ועל הפגיעה הקשה שפגע בערכי צה"ל, ערך האמינות, ערך הרעות וערך הדוגמה האישית. כל אלה, מחייבות את הורדתנו לדרגת טוראי ואין להתערב בגזר דינו של בית הדין קמא בהיבט זה (ראו והשוו: ע/84/13 התובע הצבאי הראשי נ' רב"ט ש' ל', פסקאות 42-44 (2014)); בקשת רשות ערעור על פסק הדין נדחתה ברע"פ 1730/14 פלוני נ' התובע הצבאי הראשי (9.3.2014)).

סוף דבר

31. אחוות הלוחמים, הרעות, היא מאבני היסוד של צה"ל. ערך הרעות מוגדר במסמך "רוח צה"ל", הקוד האתי של הצבא, כך: "החייל יפעל מתוך אחווה ומסירות לחבריו לשירות, ויחלץ תמיד לעזרתם כשהם זקוקים לו או תלויים בו, חרף כל סכנה וקושי, עד כדי חירוף הנפש".

וכפי שכתב המשורר חיים גורי, מפיהם של הלוחמים המחרפים נפשם בקרב:
"הרעות נשאנוך בלי מלים

אפורה, עקשנית ושותקת
מלילות האימה הגדולים
את נותרת בהירה ודולקת
הרעות כנערייך כולם
שוב בשמך נחייך ונלכה
כי רעים שנפלו על חרבם
את חייך הותירו לזכר".

(חיים גורי **עד עלות השחר**, הקיבוץ המאוחד, תל-אביב, תש"ס, 147).

והדברים, ודאי בשעת מלחמה זו, מדברים בעדם.

32. מצאנו, אפוא, לדחות את ערעור ההגנה על חומרת העונש. ערעור התביעה מתקבל, ועונש המאסר בפועל שהוטל על המערער, יוחמר ויעמוד על חמישה חודשים, בניכוי ימי מעצרו. אין שינוי ביתר רכיבי העונש.

ניתן והודע היום, א' בשבט התשפ"ד, 11 בינואר 2024, בפומבי ובמעמד הצדדים.

שופטת		המשנה לנשיאה		הנשיאה
למקור	נאמן	העתק	_____ חתימת המגיה:	
לב	כפיר	סרן	_____	
הדין	בית	קצין	_____ תאריך:	